

Treba ostati u Domovini

Valentina Mekovec (Koprivnica, 1993.) diplomirala je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu 2017. u klasi pročelnice Odsjeka pjevanja profesorice Martine Gojčete Silić. Zaposlena je kao profesorica solo pjevanja u Glazbenoj školi Blagoja Berse u Zagrebu. Aktivno djeluje u udruzi Bojna Frankopan te u Udruzi obitelji zatočenih i nestalih hrvatskih branitelja. Povod je ovom razgovoru, kojim ćemo ju predstaviti našim čitateljima, nedavni koncert “Djeci branitelja s ljubavlju”

Umjetnica ste mlađeg naraštaja, no već zapažena na glazbenoj i kulturnoj sceni. Kako je počelo Vaše druženje s glazbom? Školovanje ste započeli u Križevcima.

U najranijoj dobi ljubav prema glazbi razvijala sam uz svoju stariju braću. Brat Ivan i sestra Ana išli su u glazbenu školu, zatim sam i ja pokazala taj interes i roditelji su me upisali na violinu. Glazbena škola Alberta Štrige Križevci bila mi je drugi dom. Veoma sam zahvalna svim profesorima spomenute glazbene škole, a posebno ravnateljici, gospođi Branki Špoljar koja mi je kada sam upisala Akademiju rekla: „Valentina, bravo za upis, sve se može naučiti za prijamni, ali biti čovjek ne. Na tome ti posebno čestitam.“ Ta mi se rečenica urezala u pamćenje i nosim je kao lijepu uspomenu.

Diplomirali ste na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Tko Vas je vodio kroz bogate i zahtjevne prostore solo-pjevanja na Akademiji? Što vas je najviše vodilo naprijed?

Diplomirala sam u klasi predivne osobe i profesorice Martine Gojčete-Silić. Ona je vrlo profesionalna, a ujedno i čvrsta potpora, prepuna empatije prema studentima. Usudila bih se reći spoj idealnih kvaliteta. Svakako moram spomenuti i profesoricu Evu Kirchmayer-Bilić te profesora Simona Petera Dešpalja. Oni su imali najveći utjecaj na mene i od njih sam najviše naučila. Vodila me uvijek zahvala za talent i smatrala sam se odgovornom usavršavati ga.

Kako stoji u Vašem životopisu, debitirali ste u opereti Ivana pl. Zajca Momci na brod, pod dirigentskom palicom Zorana Juranića, što je tada, 2014. zabilježilo Hrvatsko slovo. Koje biste nastupe još istaknuli? Što Vam znači pozornica, biste li voljeli nastupiti u još nekim ulogama?

Istaknula bih svakako ulogu Vespette iz Telemannove komične opere Pimpinone. Vespetta je

vesela, vrckava, organizirana, puna života. U toj sam ulozi plivala kao riba u vodi jer mi je uloga karakterno jako slična pa su se najbliži šalili da nisam ni trebala glumiti. Ta mi je uloga u studenom 2017. godine donijela nominaciju Hrvatskog društva dramskih umjetnika za najbolju opernu pjevačicu u kategoriji iznimnih postignuća mladih umjetnika u operi do tridesete. godine. Volim pozornicu, svakako se vidim u još nekim ulogama. Ovog ću ljeta na otoku Cresu utjeloviti Ortlindu, jednu od Wagnerovih Walküra iz istoimene opere u okviru seminara kod profesora Dešpalja.